

ביאורים בתפילה

אוזר ישראל בגבורה

שכרה של מסירות נפש

גיליתי גילוי מענין, שהוא מדהים בעיני. דוקא כשממש יצאתי מעצמי למען מישהו אחר, הגיעו לי חידושים רבים בתורה. זה היה בתקופה שבני התינוק לא ישן בלילות והייתי מחזיק אותו ומטייל איתו למשך יותר משעה, באמצע הלילה. ושאר טיפול בילדים שהצריכו ממני לקום באמצע הלילה, במקום שאשתי תקום. דוקא בימים אלו היו לי חידושים יפים בלימוד.

ההסבר הוא פשוט: כשאתה יוצא מגדרך למען הזולת, במסירות, ה' יוצא מעצמו כביכול, ונותן לך מעל ומעבר.

את הדבר הזה פוגשים במקומות רבים בתורה, למשל נחשון בן עמינדב שקפץ למים ובזכותו נבקע הים.

נראה לבאר לפי זה את סמיכות הברכות 'אוזר ישראל בגבורה' ו'עוטר ישראל בתפארה' (שהם שני הברכות היחידות מברכות השחר שיש בהם את השם 'ישראל'. מלבד 'הגומל חסדים טובים לעמו ישראל'). כאשר אדם מוכן לעבוד קשה, שזה כמו האוזר וחוגר את חגורו שזהו לקראת עבודה (ולהיפך מזמן המנוחה שבו אדם מתיר את חגורתו), אז בא ממילא שפע אלוקי עליון אליך מלמעלה: 'עוטר ישראל בתפארה'. הפאר היא התורה שמפארת את האדם, והיא עטרת על ראשו. כשאדם יוצא מגדרו וחוגר חגורו לעבודה (יותר מהרגלו), אור אלוקי שופע עליו, שפע חידושי תורה יכולים לבוא אליו, 'עוטר ישראל בתפארה'.